

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของลักษณะนิสัยครุ่นคิดและสิ่งที่มากระตุ้นต่อการเกิดการก้าวร้าวแทนที่ภายหลังการถูกยั่วยุ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 120 คน ที่ผ่านการคัดเลือกมาแล้วว่ามีลักษณะนิสัยครุ่นคิดสูงหรือต่ำ ผู้เข้าร่วมการทดลองได้รับการยั่วยุและถูกสุ่มเข้าสู่เงื่อนไขได้รับหรือไม่ได้รับสถานการณ์กระตุ้นจากการดูวิดีโอและตอบคำถามความรู้ทั่วไป จากนั้นตอบแบบประเมินที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดตัวแปรตามคือความก้าวร้าวแทนที่

1. เมื่อถูกยั่วยุ การได้รับสถานการณ์กระตุ้นทำให้เกิดการก้าวร้าวแทนที่มากกว่าการได้รับสถานการณ์ไม่กระตุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. เมื่อถูกยั่วยุ ผู้ที่มีลักษณะนิสัยครุ่นคิดสูง และได้รับสถานการณ์กระตุ้นเกิดการก้าวร้าวแทนที่มากกว่าเมื่อได้รับสถานการณ์ไม่กระตุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. เมื่อถูกยั่วยุ ผู้ที่มีลักษณะนิสัยครุ่นคิดต่ำ และได้รับสถานการณ์กระตุ้นเกิดการก้าวร้าวแทนที่แตกต่างจากเมื่อได้รับสถานการณ์ไม่กระตุ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. เมื่อถูกยั่วยุและได้รับสถานการณ์กระตุ้น ผู้ที่มีลักษณะนิสัยครุ่นคิดสูงเกิดการก้าวร้าวแทนที่มากกว่าผู้ที่มีลักษณะนิสัยครุ่นคิดต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
5. เมื่อถูกยั่วยุและได้รับสถานการณ์ไม่กระตุ้น ผู้ที่มีลักษณะนิสัยครุ่นคิดสูงเกิดการก้าวร้าวแทนที่แตกต่างจากผู้ที่มีลักษณะนิสัยครุ่นคิดต่ำอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
6. เมื่อถูกยั่วยุ ผู้ที่มีลักษณะนิสัยครุ่นคิดสูงเกิดการก้าวร้าวแทนที่มากกว่าผู้ที่มีลักษณะนิสัยครุ่นคิดต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

The purpose of this research was to study the role of trait rumination and a trigger on displaced aggression after provocation. Participants were 120 undergraduate students previously classified as having high or low trait rumination. After being individually provoked, each participant was randomly assigned to a trigger or no trigger condition - being quizzed by an incompetent or competent research assistant, respectively. Finally, participants were asked to complete measures of the dependent variable - aggression towards the assistant. A trigger manipulation check and a provocation manipulation check were also administered.

The results show that

1. After being provoked, participants in a trigger condition display significantly more displaced aggression than participants in a no trigger condition ($p < .001$).
2. After being provoked, participants with high trait rumination in a trigger condition display significantly more displaced aggression than in a no trigger condition ($p < .001$).
3. After being provoked, participants with low trait rumination in a trigger condition do not display significantly more displaced aggression than in a no trigger condition.
4. After being provoked, participants with high trait rumination display significantly more displaced aggression than participants with low trait rumination in a trigger condition ($p < .001$).
5. After being provoked, participants with high trait rumination do not differ significantly from those with low trait rumination on displaced aggression, when in a no trigger condition.
6. After being provoked, participants with high trait rumination display significantly more displaced aggression than participants with low trait rumination ($p < .001$).